

ne imødekomme et ønske om statsborgerskab fra.

Men ellers igen: Jeg er glad. Jeg synes, det er glædeligt, at så mange partier påtager sig det ansvar, som grundlovsfædrene har givet Tinget, at man netop skal vedtage love for dem, der skal have statsborgerskab, og det er godt, at der er seks partier, der står bag den aftale.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen det kræver jo et svar fra mig. Jeg indrømmer blankt, at jeg ikke forstår, at justitsministeren synes, at disse to områder, som jeg trak frem som de to væsentligste årsager til, at vi ikke kunne indgå et forlig, er så små og ubetydelige.

Lad mig illustrere det med et ganske almindeligt eksempel: Vi har en mand eller en kvinde, det er lige meget. De kommer til Danmark, eksempelvis når de er i begyndelsen af fyrrerne, de er sunde og raske og velfungerende på enhver måde, men de bruger ikke den tid og energi, der er nødvendig, når man kommer til et fremmed land, til at lære sproget, således at de kan gøre sig forståelige. Det gør de ikke i løbet af de første 10 år, det gør de ikke i løbet af de første 20 år, det gør de heller ikke indtil den dag, hvor de er fyldt 65 år. De har boet her i 23 år eller 24 år. De kan stadig væk ikke tale dansk. Lige netop fordi de så fylder 65, så ønsker justitsministeren og det store flertal, at de skal have lov til at blive danske statsborgere.

Det synes vi ikke de har gjort sig fortjent til, og jeg indrømmer, at hver gang vi fra den konservative folketingsgruppe skal vurdere den slags ting, så prøver vi at sige: Hvad nu, hvis det var os selv? Hvis det var mig, der skulle flytte til et andet land, til Tyrkiet, til USA eller til et andet land, og søge om statsborgerskab dér, og jeg gjorde det i en alder af 40 eller 50 år og jeg ikke gad – for at sige det ligeud – i løbet af 15 eller 20 år at lære sproget, så jeg kunne klare mig på tyrkisk eller amerikansk, så ville jeg synes, det var fuldstændig urimeligt, at jeg kunne blive tyrkisk eller amerikansk statsborger uden at kunne gøre mig forståelig på sproget.

Og den anden ting, udvisningen: Ja, jeg synes, at hvis man er en kriminel udlænding, som bor i Danmark og bliver udvist af Danmark for 10 år, fordi man groft og vedvarende har stjålet fra andre mennesker, begået indbrud efter indbrud efter indbrud, og bliver sendt ud af

Danmark i 10 år og så efter 10 år kommer tilbage, så synes justitsministeren åbenbart, det er rigtigt, at når man har haft den karenstid, så skal man kunne belønnes med et dansk statsborgerskab.

Vi synes, man har brudt samfundets regler så groft, at det skal man aldrig kunne. Hvis justitsministeren synes, det er småt og urimeligt, så synes jeg, der er noget galt med justitsministerens bedømmelse og ikke den konservative bedømmelse.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Må jeg sige til den konservative ordfører: Vi har at gøre med nogle mennesker, som opholder sig her i landet – de har fået varig opholdstilladelse efter de bestemmelser, vi har i udlændingeloven – nogle mennesker, der skal leve her, til de skal herfra for bestandigt.

Det, jeg ikke forstår, er, at det parti, som hr. Helge Adam Møller tilhører, som har haft ansvaret for en forfæjlet integrationspolitik i Danmark, fordi man ikke har stillet netop det krav, at man skulle lære dansk – heller ikke til de kvinder i de kulturer, hvor man har haft en tradition for, at de var hjemmegående, at de ikke var en del af det almindelige samfundsliv, som vi kender det fra begge parter i et ægteskab – så siger, at så skal vi altså ikke imødekomme deres ønske om at få statsborgerskab, selv om de har opholdt sig her i mere end 15 år og er blevet 65 år.

Jeg mener, det er noget, der hører fortiden til, det her. Det er fortidens synder, som hr. Helge Adam Møllers parti har haft ansvaret for. Det er dér, vi andre har sagt: Lad os nu sige, at nok er nok. Nu skal de have lov at have det statsborgerskab, fordi de nu er blevet så gamle. De har været her i så mange år, mere end 15 år, skal vi så ikke give dem den adgang og så i øvrigt igennem den integrationspolitik, der er fastlagt af et stort flertal her i Folketinget, sørge for, at det ikke gentager sig?

Når man kan leve og bo her i så mange år og være en del af landet uden at kunne dets sprog, er jeg glad for, at der er seks ansvarlige partier, der kan se, at nu er nok nok; nu skal man ikke blive ved med at prøve at kalde dem op på politistationen og sige: Nu må vi altså se, om det ikke går den her gang, men i stedet sige: O.k., nu får du det statsborgerskab, nu får du de muligheder, det giver dig for bl.a. at kunne rejse på et dansk pas.